

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1006

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 octombrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
815. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2	1.989. — Decizie de desemnare a Societății CIS GAZ — S.A. în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale	10
816. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i>	2	1.990. — Decizie de desemnare a Societății ELECTRICA FURNIZARE — S.A. în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale	11
817. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i>	3	1.991. — Decizie de desemnare a Societății ENGIE ROMÂNIA — S.A. în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale	12
818. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i>	3	1.992. — Decizie de desemnare a Societății PREMIER ENERGY — S.R.L. în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale	13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 557 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	4–5	1.993. — Decizie de respingere a solicitării de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale a Societății GAZ EST — S.A.	14
Decizia nr. 573 din 9 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă	5–8	1.994. — Decizie de respingere a solicitării de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale a Societății TINMAR ENERGY — S.A.	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
1.988. — Decizie de desemnare a Societății CEZ VÂNZARE — S.A. în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale	9	ACTE ALE INSPECȚIEI JUDICIARE	
		116. — Ordin pentru modificarea Ordinului inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare	15

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 959/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 noiembrie 2020, domnul Fănică Cercel, procuror-șef al Secției urmărire penală în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Mehedinți, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 octombrie 2020.
Nr. 815.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru dăruirea și talentul interpretativ puse în slujba artei, pentru măiestria artistică și locul deosebit pe care îl au în viața cultural-artistică a țării, pentru talentul, dăruirea și profesionalismul care au dus la îmbogățirea culturii și spiritualității universale, promovând imaginea României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria B „Muzica”:

- doamnei Dariescu Alexandra Ioana, pianistă;
- domnului Bălănescu Alexander, violonist și compozitor.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 29 octombrie 2020.
Nr. 816.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

în semn de recunoaștere și apreciere pentru importanța și prestigioasa carieră pusă în slujba artelor plastice, pentru talentul, dăruirea și profesionalismul care au dus la îmbogățirea culturii și spiritualității universale și pentru contribuția majoră la promovarea imaginii României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria C „Artele plastice”:

- doamnei Demetrescu Piovana Simona Ligia (Nora Blaj), artist vizual;
- domnului Radu Bogdan Mihai, artist plastic.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 29 octombrie 2020.
Nr. 817.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

în semn de recunoaștere și apreciere pentru importanțele prezențe artistice, în care talentul, energia și dăruirea au dat viață și frumusețe rolurilor interpretate, pentru contribuția majoră la promovarea imaginii României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria D „Arta spectacolului”, doamnei Marinca Anamaria, actriță.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 29 octombrie 2020.
Nr. 818.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 557**

din 7 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Adrian Constantin Craescu în Dosarul nr. 6.689/325/2016/a3 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.423D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.689/325/2016/a3, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.** Excepția a fost ridicată de Adrian Constantin Craescu într-o cauză având ca obiect reexaminarea cererii de ajutor public judiciar.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 contravin Constituției și nu sunt cunoscute de toți cetățenii.

6. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu încalcă prevederile Constituției, însușindu-și statuările anterioare ale instanței de contencios constituțional cu privire la aspectele învederate de către autor. Astfel, se arată că, prin deciziile anterioare Curtea Constituțională a statuat că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuiri echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a

prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar avea nevoie de susținere din partea statului și ar solicita-o, fără a se îngădi în acest mod accesul efectiv la justiție. Totodată, Curtea Constituțională a constatat că, urmărind un scop legitim, identificat generic cu buna administrare a resurselor justiției, prevederile legale criticate constituie o garanție a accesului efectiv la justiție, de natură să asigure un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit și să păstreze un echilibru just între interesul statului în a recupera cheltuielile de judecată și interesul reclamantului ca o instanță să îi examineze cererea.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare.

11. Autorul excepției de neconstituționalitate nu menționează dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a stabilit că excepția de neconstituționalitate cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului legal criticat. Curtea a reținut că excepția este inadmisibilă în situația în care nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei legăturii rezonabile cu textul criticat. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, în sensul constituțional al termenului. Dacă ar proceda la examinarea

excepției de neconstituționalitate „motivate” într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

13. De asemenea, prin Decizia nr. 143 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 15 martie 2010, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că o excepție este inadmisibilă în cazul în care autorul acesteia „se mărginește numai la a invoca în susținerea acesteia o prevedere constituțională, precum și o afirmație cu caracter absolut generic”.

14. Raportat la cele mai sus menționate, Curtea reține că, în cauza de față, autorul excepției de neconstituționalitate nu indică

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Adrian Constantin Craescu în Dosarul nr. 6.689/325/2016/a3 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 573

din 9 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Banca Comercială

Română — S.A. din București, în Dosarul nr. 13.073/306/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.085D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 13.073/306/2016, **Curtea de Apel Alba Iulia** —

Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a încălcat principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat, precum și prevederile constituționale referitoare la propria competență, reglementate prin art. 126 alin. (3) din Constituție, precum și la rolul Curții Constituționale, dat fiind faptul că s-a pronunțat asupra obligativității și efectelor unei decizii a Curții Constituționale, precum și asupra aplicării pentru viitor a acesteia.

6. Se susține că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea data de instanța supremă, împiedică, în mod nejustificat, formularea căii de atac extraordinare a recursului, deși sintagma „*în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” nu mai există în dreptul pozitiv, fiind declarată neconstituțională. Astfel, prin neaplicarea în speță a Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produce o discriminare între persoanele care au invocat excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” și persoanele care nu au invocat aceeași excepție, deși în ambele cazuri cererea de chemare în judecată a fost introdusă înainte de 20 iulie 2017.

7. Se mai susține că prevederile legale criticate contravin art. 147 alin. (1) și (4) coroborat cu art. 1 alin. (5) din Constituție, fiind încălcat principiul ierarhiei normelor de drept, într-o situație precum cea incidentă în speță, atunci când există un conflict între o normă de drept constituțional și una de drept procesual civil, prevalează cea dintâi, în raport de principiul ierarhiei normelor în sistemul de drept care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție.

8. Se mai arată că prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă încalcă art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, prin ultraactivarea legii declarate neconstituționale, deși Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 este imediat obligatorie, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

9. Se mai susține că exercitarea căii de atac a recursului reprezintă o componentă a accesului liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, iar măsura restrictivă a pragului valoric este vădit disproporționată față de obiectivul urmărit (acela de a nu bloca activitatea Înaltei Curți de Casație și Justiție), în consecință transformă dreptul la recurs într-un drept iluzoriu, nerealizabil.

10. Se invocă și încălcarea art. 126 alin. (3) din Constituție, cu motivarea că rolul instanței supreme nu este realizat, având în vedere pragul stabilit de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și de art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin care se limitează cauzele ce pot fi analizate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

11. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se arată, în esență, că acest text de lege, reglementând caracterul obligatoriu al hotărârilor prealabile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, conferă forță juridică generală și obligatorie textului interpretat, astfel încât utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a

Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea acestui text de lege.

12. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că discriminarea invocată nu există, întrucât în sistemul actualului Cod de procedură civilă a fost adoptată o concepție nouă, care se îndepărtează de la cea anterioară (bazată, fără distincții, pe aplicarea imediată și generală a legii noi), tocmai pentru a se ține seama, deopotrivă, de exigențele principiului preeminenței dreptului și securității juridice, precum și de principiul respectării drepturilor și situațiilor legalmente dobândite, al respectării așteptărilor legitime, al egalității în fața legii. Se apreciază că, prin stabilirea datei sesizării instanței, ca și moment procesual de care legea leagă stabilirea regimului căilor de atac, cărora le este supusă hotărârea judecătorească, au fost aduse la îndeplinire de către instanța supremă prerogativele constituționale înscrise în art. 126 alin. (3) din Constituție, în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii și cu principiile care guvernează desfășurarea procesului civil.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 27 și art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Analizând motivarea excepției, Curtea reține că obiectul acesteia îl reprezintă art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”

— Art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „(3) *Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

17. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, cu excepția legii penale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la

accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 61 referitor la rolul Parlamentului, art. 126 alin. (3) referitor la competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, și art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

19. Curtea a reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă, este contrară jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze *pendinte*, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016). Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor *pendinte*, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, precitată. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 737 din 22 septembrie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrată de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

20. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României, și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

21. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul”, dat fiind faptul că neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor *pendinte*. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu poate restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitează exigențele Constituției.

22. Prin aceeași decizie, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și încălcarea art. 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 de lei inclusiv”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecării, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

23. În concluzie, în prezenta cauză, față de data invocării prezentelor excepții de neconstituționalitate, care este

anterioară pronunțării și publicării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, precitată, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

24. Sub acest aspect Curtea mai reține faptul că, în principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, precitată).

25. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în motivarea acesteia se susține, în esență, că utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

26. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că acestea nu reprezintă veritabile motive de neconstituționalitate, pe de o parte, dat fiind faptul că este invocată în mod generic contradicția textelor de lege criticate cu prevederile constituționale. Curtea nu se poate substitui autoarei excepției în indicarea motivelor de neconstituționalitate, în temeiul art. 29

din Legea nr. 47/1992, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate a normelor legale fiind posibil doar la sesizare, iar nu din oficiu. Pe de altă parte, motivele de neconstituționalitate ce privesc prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin hotărârea prealabilă a instanței supreme, sunt invocate în legătură indisolubilă cu situația concretă a contrarietății dintre hotărârea prealabilă în cauză și Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și nu pot fi translatate în legătură cu prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care reglementează, cu caracter general, obligativitatea pentru instanțele judecătorești a dezlegării date chestiunilor de drept prin hotărârile prealabile pronunțate de instanța supremă. Mai mult, textul de lege criticat prevede în mod expres, în alin. (4), că decizia pronunțată în cadrul procedurii hotărârii prealabile își încetează obligativitatea la data constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

27. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia utilizarea instituției pronunțării unei hotărâri prealabile, în scopul înlăturării efectelor unei decizii a Curții Constituționale, atrage însăși neconstituționalitatea dezlegării date chestiunii de drept, prevăzută de art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceasta se referă, în realitate, tot la dispoziția legală interpretată prin hotărârea prealabilă, respectiv la prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, astfel că nu poate fi reținută ca o critică distinctă, în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

28. Astfel, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind contrară art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 198 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011).

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Banca Comercială Română — S.A. din București, în Dosarul nr. 13.073/306/2016 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE

de desemnare a Societății CEZ VÂNZARE — S.A. în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale

Având în vedere dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de societatea CEZ VÂNZARE — S.A. prin cererea nr. RO20/11165/19.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 82802/19.10.2020,

în temeiul art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale dispozițiilor art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea CEZ VÂNZARE — S.A., cu sediul în str. Calea Severinului nr. 97, Craiova, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J16/517/14.03.2007, este desemnată în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale.

Art. 2. — Societatea CEZ VÂNZARE — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația să publice, pe pagina proprie de internet, într-o secțiune dedicată furnizării în regim de ultimă instanță, cu acces direct de pe pagina principală, următoarele:

a) prezenta decizie, cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (5) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

b) contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale în regim de ultimă instanță, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

c) prețurile pentru furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță și valorile componentelor acestora, cu respectarea prevederilor art. 31—35 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 3. — Societatea CEZ VÂNZARE — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a

solicita fiecărui operator al sistemului de distribuție a gazelor naturale în parte încheierea unui contract de distribuție a gazelor naturale, distinct de alte contracte de distribuție încheiate cu operatorul respectiv, dacă acestea există, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 4. — Societatea CEZ VÂNZARE — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a transmite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în perioada 1—10 mai a fiecărui an, documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate prevăzute la art. 7 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 5. — Societatea CEZ VÂNZARE — S.A. va asigura furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță cu respectarea prevederilor Regulamentului privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 6. — Societatea CEZ VÂNZARE — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 29 octombrie 2020.

Nr. 1.988.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE
de desemnare a Societății CIS GAZ — S.A.
în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale

Având în vedere dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de societatea CIS GAZ — S.A. prin cererea nr. 413/15.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 81.575/15.10.2020,

în temeiul art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale dispozițiilor art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea CIS GAZ — S.A., cu sediul în str. Voinicenilor nr. 686, localitatea Sântana de Mureș, județul Mureș, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J26/838/1991, este desemnată în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale.

Art. 2. — Societatea CIS GAZ — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația să publice, pe pagina proprie de internet, într-o secțiune dedicată furnizării în regim de ultimă instanță, cu acces direct de pe pagina principală, următoarele:

a) prezenta decizie, cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (5) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

b) contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale în regim de ultimă instanță, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

c) prețurile pentru furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță și valorile componentelor acestora, cu respectarea prevederilor art. 31—35 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 3. — Societatea CIS GAZ — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a solicita fiecărui operator al sistemului de distribuție a gazelor naturale în parte încheierea unui contract de distribuție a gazelor naturale, distinct de alte contracte de distribuție încheiate cu operatorul respectiv, dacă acestea există, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 4. — Societatea CIS GAZ — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a transmite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în perioada 1—10 mai a fiecărui an, documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate prevăzute la art. 7 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 5. — Societatea CIS GAZ — S.A. va asigura furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță cu respectarea prevederilor Regulamentului privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 6. — Societatea CIS GAZ — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE
de desemnare a Societății ELECTRICA FURNIZARE — S.A.
în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale

Având în vedere dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A. prin cererea nr. 6.097/20.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 83.281/20.10.2020,

în temeiul art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale dispozițiilor art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A., cu sediul în Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 1A, sectorul 1, București, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J40/8974/2011, este desemnată în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale.

Art. 2. — Societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația să publice, pe pagina proprie de internet, într-o secțiune dedicată furnizării în regim de ultimă instanță, cu acces direct de pe pagina principală, următoarele:

a) prezentă decizie, cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (5) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

b) contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale în regim de ultimă instanță, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

c) prețurile pentru furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță și valorile componentelor acestora, cu respectarea prevederilor art. 31—35 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 3. — Societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are

obligația de a solicita fiecărui operator al sistemului de distribuție a gazelor naturale în parte încheierea unui contract de distribuție a gazelor naturale, distinct de alte contracte de distribuție încheiate cu operatorul respectiv, dacă acestea există, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 4. — Societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a transmite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în perioada 1—10 mai a fiecărui an, documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate prevăzute la art. 7 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 5. — Societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A. va asigura furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță cu respectarea prevederilor Regulamentului privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 6. — Societatea ELECTRICA FURNIZARE — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE
de desemnare a Societății ENGIE ROMÂNIA — S.A.
în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale

Având în vedere dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A. prin cererea nr. 58/13.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 80.713/13.10.2020,

în temeiul art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale dispozițiilor art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A., cu sediul în bd. Mărășești nr. 4—6, sectorul 4, București, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J40/5447/2000, este desemnată în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale.

Art. 2. — Societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația să publice, pe pagina proprie de internet, într-o secțiune dedicată furnizării în regim de ultimă instanță, cu acces direct de pe pagina principală, următoarele:

a) prezenta decizie, cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (5) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

b) contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale în regim de ultimă instanță, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

c) prețurile pentru furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță și valorile componentelor acestora, cu respectarea prevederilor art. 31—35 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 3. — Societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a

solicita fiecărui operator al sistemului de distribuție a gazelor naturale în parte încheierea unui contract de distribuție a gazelor naturale, distinct de alte contracte de distribuție încheiate cu operatorul respectiv, dacă acestea există, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 4. — Societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a transmite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în perioada 1—10 mai a fiecărui an, documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate prevăzute la art. 7 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 5. — Societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A. va asigura furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță cu respectarea prevederilor Regulamentului privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 6. — Societatea ENGIE ROMÂNIA — S.A. va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE
de desemnare a Societății PREMIER ENERGY — S.R.L.
în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale

Având în vedere dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de societatea PREMIER ENERGY — S.R.L. prin cererea nr. 6595/16.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 82549/19.10.2020,

în temeiul art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale dispozițiilor art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Societatea PREMIER ENERGY — S.R.L., cu sediul în str. Vasile Alecsandri nr. 4, str. Constantin Daniel nr. 11, clădirea A, zona 1, etaj 2, sectorul 1, București, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J40/1918/2007, este desemnată în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale.

Art. 2. — Societatea PREMIER ENERGY — S.R.L., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația să publice, pe pagina proprie de internet, într-o secțiune dedicată furnizării în regim de ultimă instanță, cu acces direct de pe pagina principală, următoarele:

a) prezenta decizie, cu respectarea prevederilor art. 15 alin. (5) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

b) contractul-cadru de furnizare a gazelor naturale în regim de ultimă instanță, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020;

c) prețurile pentru furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță și valorile componentelor acestora, cu respectarea prevederilor art. 31 — 35 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 3. — Societatea PREMIER ENERGY — S.R.L., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are

obligația de a solicita fiecărui operator al sistemului de distribuție a gazelor naturale în parte încheierea unui contract de distribuție a gazelor naturale, distinct de alte contracte de distribuție încheiate cu operatorul respectiv, dacă acestea există, cu respectarea prevederilor art. 25 alin. (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 4. — Societatea PREMIER ENERGY — S.R.L., în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, are obligația de a transmite Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, în perioada 1—10 mai a fiecărui an, documentele care atestă îndeplinirea condițiilor de eligibilitate prevăzute la art. 7 din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 5. — Societatea PREMIER ENERGY — S.R.L. va asigura furnizarea gazelor naturale în regim de ultimă instanță cu respectarea prevederilor Regulamentului privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 6. — Societatea PREMIER ENERGY — S.R.L. va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 7. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE**de respingere a solicitării de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale a Societății GAZ EST — S.A.**

Având în vedere:

— dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de societatea GAZ EST — S.A. prin cererea nr. 6.892/20.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 83.298/20.10.2020;

— analiza Certificatului cu nr. de înregistrare 01 100 1521094 care atestă că sistemul de management satisface cerințele standardului SR EN ISO 9001:2015, transmis în copie certificată pentru conformitatea cu originalul, din care se constată că acesta a fost valabil din data de 28.09.2017 până la data de 27.09.2020,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se respinge solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale a Societății GAZ EST — S.A., având sediul în str. Călugăreni nr. 43, municipiul Vaslui, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J37/170/2002, ca urmare a neîndeplinirii condiției de eligibilitate prevăzute la art. 6 lit. e) din Regulamentul privind

furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 29 octombrie 2020.
Nr. 1.993.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

DECIZIE**de respingere a solicitării de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale a Societății TINMAR ENERGY — S.A.**

Având în vedere:

— dispozițiile art. 144 și ale art. 179 alin. (2) lit. c) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale, transmisă de Societatea TINMAR ENERGY — S.A. prin cererea nr. 16.10.2020, înregistrată la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei cu nr. 82.229/16.10.2020;

— analiza raportului de rating financiar cu id 2257775-9-P01-1.27.2.1-26414 din data de 7.02.2020, emis de Coface România Credit Management Services și transmis în copie certificată pentru conformitatea cu originalul, din care se constată că ratingul 6 acordat societății la acea dată a fost evaluat doar pe baza datelor financiare ale societății la data de 30.06.2019 și nu este aferent întregului an financiar care s-a încheiat la data de 31.12.2019, în condițiile în care, în prezent, sunt disponibile și aceste date,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 15 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se respinge solicitarea de desemnare în calitate de furnizor de ultimă instanță de gaze naturale a Societății TINMAR ENERGY — S.A., având sediul în Calea Floreasca nr. 246C, Clădirea Sky Tower, etaj 17, sector 1, București, înregistrată în registrul comerțului cu numărul de ordine J40/6868/08.06.2015, ca urmare a neîndeplinirii condiției de

eligibilitate prevăzute la art. 6 lit. d) din Regulamentul privind furnizarea de ultimă instanță a gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 173/2020.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 29 octombrie 2020.
Nr. 1.994.

ACTE ALE INSPECȚIEI JUDICIARE

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
INSPECȚIA JUDICIARĂ

ORDIN

pentru modificarea Ordinului inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare

În temeiul art. 66 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

inspectorul-șef al Inspecției Judiciare emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 134/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 11 decembrie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Categoriile de personal al Inspecției Judiciare sunt următoarele: inspectori judiciari, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, funcționari publici, specialiști IT, auditori interni și personal contractual.”

2. La articolul 4 alineatul (4), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) compartimentul de audit public intern, având indicativul «U», care asigură consilierea conducerii pentru buna administrare a veniturilor și cheltuielilor publice.”

3. La articolul 11 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Compartimentul buget, finanțe, contabilitate și salarizare, denumit în continuare *compartiment*, îndeplinește, în activitatea de buget, următoarele atribuții:”

4. La articolul 11 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Compartimentul are, în activitatea de finanțe și contabilitate, următoarele atribuții:”

5. La articolul 11 alineatul (3), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Atribuțiile compartimentului privind activitatea de salarizare sunt următoarele:”

6. La capitolul IV, după secțiunea a 8-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 9-a, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 9-a

Compartimentul de audit public intern

Art. 241. — (1) Compartimentul de audit public intern reprezintă compartimentul de specialitate care exercită, în condițiile legii, auditul intern asupra activităților desfășurate în cadrul Inspecției Judiciare.

(2) Compartimentul de audit public intern este constituit potrivit legii.

(3) Conducătorul Compartimentului de audit public intern este responsabil pentru organizarea și desfășurarea activităților de audit.

Art. 242. — Compartimentul de audit public intern are următoarele atribuții:

a) elaborează norme metodologice specifice entității publice în care își desfășoară activitatea, cu avizul Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern (*U.C.A.A.P.I.*);

b) elaborează proiectul planului multianual de audit public intern, de regulă pe o perioadă de 3 ani, și, pe baza acestuia, proiectul planului anual de audit public intern;

c) efectuează activități de audit public intern pentru a evalua dacă sistemele de management financiar și control ale Inspecției Judiciare sunt transparente și sunt conforme cu normele de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate;

d) informează U.C.A.A.P.I. despre recomandările neînsușite de inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, precum și despre consecințele acestora;

e) raportează periodic asupra constatărilor, concluziilor și recomandărilor rezultate din activitățile sale de audit;

f) elaborează raportul anual al activității de audit public intern;

g) în cazul identificării unor iregularități sau posibile prejudicii, raportează imediat inspectorului-șef al Inspecției Judiciare și structurii de control intern abilitate;

h) verifică respectarea normelor și instrucțiunilor, și poate iniția măsurile corective necesare, în cooperare cu inspectorul-șef al Inspecției Judiciare.”

Art. II. — În tot cuprinsul regulamentului, sintagma „Biroul buget, finanțe, contabilitate și salarizare” se înlocuiește cu sintagma „Compartimentul buget, finanțe, contabilitate și salarizare”, iar sintagma „Biroul administrativ” se înlocuiește cu sintagma „Compartimentul administrativ”.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Inspectorul-șef al Inspecției Judiciare,
Lucian Netejoru

București, 27 octombrie 2020.
Nr. 116.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

